

skulde sige, at hvis Indenrigsministeriet og Statistisk Departement er i Stand til at administrere denne Lovgivning uden Ansættelse af nye Embedsmænd, betyder det, at de nuværende Embedsmænd i Ministeriet ikke har Arbejde nok. Det kan det ærede Medlem ikke paa nogen Maade hævde; thi det vilde jo føre til, at hver Gang en Reform gennemføres, hver Gang et nyt administrativt Omraade drages ind under Ministeriet, fordi man erkender Nødvendigheden deraf — hvad man dog i al Almindelighed maa gaa ud fra vil være Tilfældet —, maatte der ansættes nye Embedsmænd. Vi kan meget vel med det Personale, der er til Raadighed i Indenrigsministeriet, instruere Amterne om Udførelse af alt dette, og Amterne vil være i Stand til at lade det gaa videre til de enkelte Sognekommuner; og den modsatte Vej: fra Kommunerne gennem Amterne til Ministeriet, vil Tilsynet komme til at gaa. Jeg forsikrer det ærede Medlem om, at det skal ikke berede større Vanskeligheder. Og hvad angaar den Ulejlighed, som derved foranlediges for Befolkningen, synes det mig, at man kan overdrive den Medlidenhed, man kan have med en Mand, der nu og da skal udfylde et Skema med sit Navn og øvrige Oplysninger om personlige Forhold; hvis dette er af Betydning for det hele Samfunds Vel, synes det mig ikke, at man bør have saa stor Medlidenhed med den enkelte Person.

Jeg har ikke sagt til det ærede Medlem Hr. Blang, at han mangler Evne til at bedømme den foreliggende Situation, aldeles ikke, men jeg har sagt, at naar det ærede Medlems Bedømmelse af denne Situation er diametralt modsat den, som de store kommunale Organisationer har anlagt, maa det ærede Medlem kunne forstaa, at saa følger jeg den Bedømmelse, som er de store Organisationers, og ikke det ærede Medlems. Jeg har aldeles ikke villet gøre det ærede Medlems Evne til at trænge ind i denne Sag hverken mindre eller større end den, jeg selv maatte besidde. Det ærede Medlem siger, at han har ikke udtalt, at denne Lovgivning maa ske ikke var nødvendig, men at han tvivlede paa, at den var tvingende nødvendig. Nu ved jeg ikke, hvor stor Distinktionen er mellem nødvendig og tvingende nødvendig, det er vist saa haarfine Afgørelser, vi her er kommet ind paa, at der ikke er Grund for os til at gaa dybere ind paa denne Side af Problemet; men hvis det ærede Medlem skønner, at dette maa-

ske kan være nødvendigt, synes det mig, at han endnu en Gang skulde tage under Overvejelse, om han ikke kunde give det sin Tilslutning, selv om han ikke kan anse det for tvingende nødvendigt paa nærværende Tidspunkt at faa denne Lov gennemført.

At Præsterne og Lærerne ikke skulde kunne give Indberetninger i Løbet af 3 Dage til de Steder, hvor Folkeregistrene føres, om Fødsler og Dødsfald, maa jeg sige undrer mig. Nu har det ærede Medlem større Kendskab til Reglerne for Kirkebøgernes Førelse end jeg; det ærede Medlem har ført og fører Kirkebøger; jeg har aldrig været i den Situation at have denne Pligt. Men skulde dette ikke kunne lade sig gøre, kan jeg ikke tænke mig, at det skulde være forbundet med synderlig Vanskelighed at lægge disse Principper saaledes om, at Indberetninger kunde indgaa i rette Tid. Man vil let kunne forstaa, at jo større Frist man giver til disse Indberetninger, des mindre Sandsynlighed er der for, at Folkeregisteret paa et eller andet givet Tidspunkt viser Befolkningens Tilstand i Kommunen, og det skulde være det, der var Hensigten med det hele.

Jeg føler mig overbevist om, at enhver Antagelse af, at der ikke igennem denne Lovgivning skulde blive givet et Bidrag til, at de Beløb, som skal indbetales i Kommunernes Kasser, virkelig kommer ind, fremsættes med Urette; og jeg føler mig ogsaa forvissat om, at den Udgift, som den vil foranledige for Kommunen, vil blive af ganske minimal Betydning, ganske intetsigende i Sammenligning med den Fordel, man meget hurtigt vil opdage, det vil have at besidde samlet paa eet Sted i Kommunen klare Oplysninger om Befolkningens Tilstand indenfor Kommunens Grænser.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

N. C. Jensen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.